

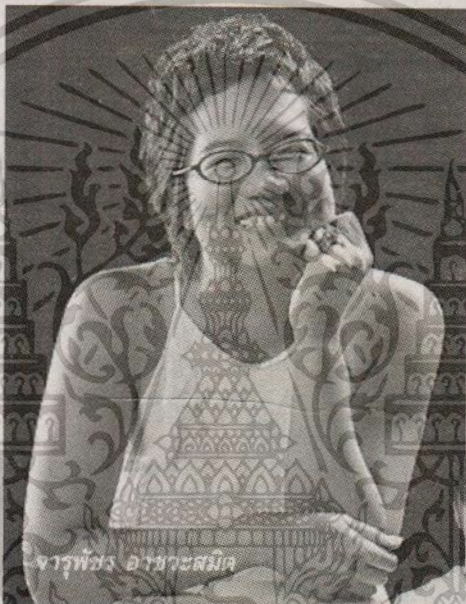
ในรอบสิบปีที่ผ่านมา ได้มีศิลปินและนักออกแบบผ้าทอร่วมสมัยเกิดขึ้นมากมาย หลายท่านได้สร้างผลงานการทอผ้าที่แปลกใหม่อยู่เรื่อยมาก แต่ที่น่าภูมิใจคือเทคนิคการทอผ้าแบบร่วมสมัยนั้นมีรากฐานจากการทอผ้าในแบบดั้งเดิมของประเทศไทยเราเอง ซึ่งศิลปินแต่ละคนก็ได้ใช้ปัจจัยการทอผ้าแบบดั้งเดิมที่แตกต่างกันทั้งรูปแบบ ลักษณะเด่น สีสนั องค์กรประกอบ รูปทรง และเทคนิคการทอผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ตามแบบฉบับของแต่ละคน

อาจารย์ปึก-จารุพัชร อาชวะสมิต จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ก็เป็นอีกหนึ่งศิลปินที่คร่ำหวอดอยู่ในวงการทอผ้ามากว่า 12 ปี จุดกำเนิดของดีไซเนอร์คนเก่งคนนี้ เริ่มต้นจากเด็กสาวตัวน้อยๆ ที่ชอบวิชาเย็บปักถักร้อย ประกอบกับความสนทนมนต์ส่วนตัวกับคุณยาย ผู้ซึ่งถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านการตัดเย็บเสื้อผ้าแบบรุ่นสู่รุ่น พอมีโอกาสเธอก็ได้เข้าไปเรียนในสาขาวิชาออกแบบสิ่งทอตามที่ใฝ่รัก จนจบการศึกษาจาก University of Michigan ในปี พ.ศ.2541 และกำลังศึกษาปริญญาเอกที่ Central St.Martin College of Art and Design ในกรุงลอนดอน จึงทำให้ชีวิตของเด็กสาววัยรุ่นตัวเล็กๆ คนหนึ่งตอนนี้กลายเป็นดีไซเนอร์ชื่อดังที่มีผลงานโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ และไม่เป็นสองรองใคร

อาจารย์ปึก กล่าวว่า “การจะเป็นดีไซเนอร์ที่ดีจะต้องหมั่นศึกษาเทรนด์อยู่ตลอดเวลา คือต้องให้ทันกระแสโลก ยิ่งถ้าเป็นนักออกแบบสิ่งทอด้วยแล้ว ก่อนที่จะปล่อยแพชั่นออกมาแต่ละทีก็ต้องทำงานล่วงหน้าไปประมาณ 2 ปี เพราะต้องใช้เวลาในการตัดเย็บอีกนานพอสมควร นักออกแบบส่วนมากก็จะไปศึกษาตามงานแฟชั่นโชว์หรืองานแฟร์ต่างๆ บ้าง อย่างสำหรับเทรนด์แฟชั่นในประเทศไทยตอนนี้ คงจะหนีไม่พ้นการใส่ใจกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือว่ากำลังอยู่ในกระแส การนำผ้าไทยเข้ามาประยุกต์ให้เข้ากับเทรนด์ลดโลกร้อน ก็ถือเป็นโจทย์หนึ่งที่ทำหายไม่น้อย บอกตรงๆ เลยว่าผ้าทอมือของไทยเราน่าสนใจมาก ไม่ว่าจะเป็นเส้นสาย ลวดลาย ความไม่สม่ำเสมอของเนื้อผ้าที่ดูมีชีวิต ซึ่งหากสัมผัสจะรู้ว่าชิ้นไหนที่ใช้มือทำ ซอได้เปรียบอีกอย่างหนึ่งของผ้าไทยทอมือคือความโปร่งสบาย สามารถระบายอากาศได้ดีและเหมาะสมอย่างยิ่งกับภูมิอากาศในบ้านเราค่ะ”

การจะให้เด็กรุ่นใหม่หันมานิยมผ้าไทยคงไม่ใช่

ความเป็นไทยจะไม่สิ้นสุด หากวงการแฟชั่นยังก้าวต่อ

จารุพัชร อาชวะสมิต

ผลงานผ้าทอมือของ อ.ปึก

เรื่องง่าย แต่อาจารย์ปึกแนะนำว่า “เราต้องค่อยๆ เริ่มซึมซับความเป็นไทยให้เข้าไปอยู่ในกลุ่มลูกค้าที่อายุ 30 ปีขึ้นไป ให้ได้ก่อน หากจะเปลี่ยนเป็นจาวกับตาเลย คงยังทำไม่ได้ ตอนนี้ดีไซเนอร์รุ่นใหม่ก็เริ่มออกแบบเสื้อผ้าฝ้ายหรือผ้าไหม ให้มีความทันสมัยและเอาใจกลุ่มคนทำงานวัย 30 ขึ้นไปมากขึ้น ซึ่งคาดว่าในอนาคตวงการออกแบบเสื้อผ้าคงจะขยายกลุ่มเป้าหมายไปยังเด็กรุ่นใหม่มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน”

“สิ่งเดียวที่อยากจะบอกคนในเจนเนอเรชั่นถัดไปคือ อยากให้คิดไว้เสมอว่า ความเป็นไทยไม่ใช่เรื่องเชย เราสามารถดัดแปลงความเป็นไทยให้ร่วมสมัยในแบบที่เป็นตัวของตัวเองได้ ในบางครั้งที่เราอยู่ใกล้เกิน

อีกผลงานที่โบฮีวที่ญี่ปุ่น

ไปเลยทำให้มองไม่เห็นคุณค่าของตัวเอง ไม่น่าแปลกใจที่นักออกแบบหลายคนพยายามชวนชวายไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ และส่วนมากก็จะกลับมาสร้างผลงานในประเทศไทย หรือแม้กระทั่งนักออกแบบชาวต่างชาติหลายต่อหลายคน ที่เข้ามาศึกษาผ้าไทยเพราะหลงใหลในคุณค่าของความเป็นไทยมากกว่าคุณค่าของตัวเองเสียอีก” ดีไซเนอร์กล่าวเสริม

ตราบดีที่คนไทยยังมีหัวใจรัก และพร้อมที่จะอนุรักษ์ความเป็นไทย วงการแฟชั่นไทยคงจะเติบโตผลิดอกออกผลและพัฒนาต่อไปได้อย่างสวยงาม ขอเพียงความมุ่งมั่นและตั้งใจจริง แล้วความสำเร็จที่ได้มาจะต้องคุ้มค้ำกับสิ่งที่ทุ่มเทอย่างแน่นอน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้